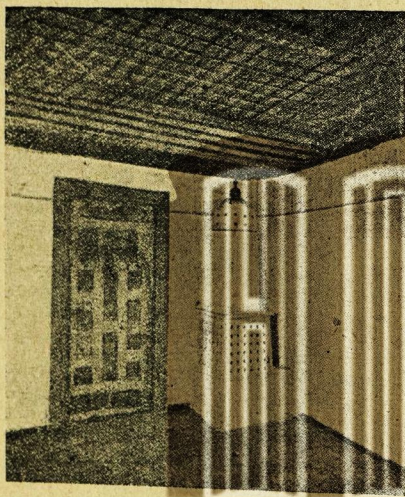

нападения — още личатъ оставенитѣ следи отъ остриѣ ятагани и дупки на куршумитѣ отъ шишинетата на главорѣзитѣ и разбойницитѣ. Следъ превземането на Арбанаси отъ даалиитѣ, всичко мжжко население било най-жестоко избивано или заставяно да развързва царвулитѣ на разбойницитѣ, а надъ женитѣ били извършени безчинства и издевателства; монастиритѣ — ограбени, кжцитѣ — изгорени.

Разорено, Арбанаси мжчно се въздигнало следъ тия нападения. За разсипването му допринесла и чумата, която

Фиг. 70. Стая въ кжщата на Кандиларовъ въ Арбанаси.

нѣколко години подъ редъ опустошавала. Така: въ 1717, 1729, 1774, 1837 години подъ редъ въ тоя градъ чумата е грабнала хиляди жертви, а въ 1848 год. холерата била страшенъ бичъ за Арбанаси.

Тия нещастни години принудили множество жители на Арбанаси да се изселятъ другаде. Такъ, и днесъ въ Свищовъ, Сливенъ, Карлово, Търново и Влашко живѣятъ тѣхни потомци.

Въ Арбанаси е имало Каза-Векили, представителъ на християнитѣ. Такъвъ е билъ на времето си Ангоста, който въ борбитѣ си съ Илариона Критски въ 1856 г. билъ заточенъ.

Въ Арбанаси е имало и гръцко училище.

Изобщо Арбанаси е съ твърде интересно историческо минало.

Днесъ, обаче, поради нѣмотията, голѣма частъ отъ жителитѣ му, сж се изселили, а останалитѣ около 700 д. едва изкарватъ препитанието си съ примитивно земледѣлие и скотовѣдство. — Арбанаси е запусъло. Неговитѣ безлюдни улици, полуразрушени сгради, съ изоставени и напуснати глухи старинни кжщи, строени преди нѣколко столѣтия, съборени отъ времето и годинитѣ — напомнятъ нѣкакъвъ стариненъ градъ, полуразрушенъ, потъмнѣлъ и забравенъ, който все пакъ, заслужава да се посѣти и разгледа, а и дори — да се прекара нѣколко време въ него, за да се полюбува човѣкъ и нагледа на неговитѣ старини и природа и мѣлкомъ да си спомни неговото далечно историческо минало, загубено въ веригата на вѣковетѣ и забравата.